

Κύριε Διευθυντά, σας παρακαλώ να μου επιτρέψετε και σήμερα μερικές παρατηρήσεις, επί του καινού θέματος. Το τίμημα.

Όμως, όπως συμβαίνει και σήμερα (κανείς δεν δέχεται την πνευματική ανωτερότητα του άλλου για να μην αισθανθεί υποδεέστερος) έτσι και οι τότε βαρβαρικοί λαοί ποτέ δεν απεδέχθηκαν τους Έλληνες, την πνευματική τους ανωτερότητα και τον υψηλό πολιτισμό τους. Οι Έλληνες όχι μόνον δεν έγιναν αποδεκτοί, αλλά μισήθηκαν και καταδιώχθηκαν αγρίως. Οι Έλληνες με την ανωτερότητα του πνεύματός τους, με τον πολιτισμό τους, με τα γυμνά αγάλματα (μια ακόμη απόδειξη ότι είχαν λύσει πολλά συμπλέγματα και δεν ένοιωθαν "άσχημα" ερχόμενοι αντιμέτωποι με το γυμνό κορμί) με την θεοποίηση και την ελευθερία του έρωτα, με την αυτογνωσία του, ενοχλούσαν τους Βαρβαρικούς λαούς (Πέρσες, Σημίτες, αργότερα και τους Ρωμαίους). Ο πολιτισμός συνειδήσεως των Ελλήνων υπήρξε πρόκληση για τον ασυνείδητο πολιτισμό των Βαρβάρων. Η ύπαρξις, η παρουσία των Ελλήνων, στον τότε αλλά και στον τωρινό κόσμο, είναι μία συνεχής πρόκληση. Οι Έλληνες και ο πολιτισμός τους εθύμιζε και θυμίζει τον "κατωτερισμό" των βαρβάρων... Οι Έλληνες με τον πολιτισμό τους συνεχώς ξυπνούσαν το μίσος των βαρβάρων. Γι' αυτό οι Έλληνες έπρεπε να καταστραφούν, αυτοί οι ίδιοι και ο πολιτισμός τους. Οι Πέρσες και οι Σημιτικοί λαοί ήταν οι πρώτοι που επετέθησαν εναντίον τους. Οι Έλληνες και ο πολιτισμός τους εκινδύνευε...

Οι Έλληνες έπρεπε να αντιδράσουν. Αντέδρασαν με την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Ανατολή. Το σχέδιο της εκστρατείας δεν ήταν μόνο του Φιλίππου και του Αλεξάνδρου. Ήταν σχέδιο του ίδιου του Αριστοτέλους, του δασκάλου του Αλεξάνδρου, αλλά και πολλών φιλοσόφων, ρητόρων, στρατηγών, του Γοργία του σοφιστού ο οποίος στον περίφημο λόγο του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ (392 π.Χ.) διεκήρυξε την ιδέα του Εθνικού αγώ-

νος εναντίον των Περσών, οι οποίοι κατά το 490-480 απείλησαν την Ελλάδα, παρά λίγο, με ολοκληρωτική καταστροφή... Του φιλοστράτου, του Ισοκράτους, ο οποίος στην περίφημη επιστολή προς τον Φίλιππον θέτει την ιδέα περί "κοινού συνεδρίου" για την συνένωση και ομόνοια όλων των Ελ-

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ

λήνων... Επίσης του γενναίου και συνετού στρατηγού Φωκίωνος, του Ξενοκράτους, του Δημαράτου, του Τιμολέοντος και πολλών άλλων...

Η εκστρατεία στην ανατολή εναντίον των βαρβάρων είχε δύο σκοπούς: α) να καταστρέψει την πολεμική μηχανή των βαρβάρων, β) να εκπολιτίσει τους βαρβαρικούς ανατολικούς λαούς. Με τον εκπολιτισμό των βαρβάρων, οι Έλληνες, αφού οι πολιτισμένοι δεν φθονούν, δεν μισούν και επομένως δεν καταστρέφουν, θα προστάτευαν και θα διατηρούσαν τον πολιτισμό τους, θα ανέπτυσσαν το πνεύμα τους ακόμα περισσότερο, αλλά και το πνεύμα των βαρβάρων.

Ο πρώτος σκοπός επετεύχθη. Πράγματι, οι Έλληνες με μόλις 50,000 περίπου στρατό, υπό την αρχηγία του Αλεξάνδρου και άλλων γνωστών ικανών στρατηγών, φιλοσόφων, επιστημόνων αλλά και καλλιτεχνών οι οποίοι ακολουθούσαν, κατόρθωσαν να νικήσουν 1.000.000 στρατό, τον στρατό όλων των ανατολικών λαών υπό την αρχηγία των Περσών. Τον μεγαλύτερο στρατό του τότε κόσμου. Την "μεγάλη δύναμη" της τότε εποχής!... Για την επίτευξιν του δευ-

τέρου σκοπού, του εκπολιτιστικού, οι Έλληνες δέχθηκαν να νυμφευθούν ασιάτισες γυναίκες (κανείς ως τότε στρατός δεν το δέχθηκε) για να εκπολιτίσουν τα παιδιά τους με το πνεύμα και τις αρχές του Ελληνισμού. Για ομαδική επιμόρφωση οι Έλληνες έκτισαν πολλά σχολεία, βιβλιοθήκες, γυ-

μναστήρια, το σπουδαιότερο είναι ότι δημιούργησαν πολλά θέατρα, τόσα πολλά όσα ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία δεν είχαν δημιουργηθεί από κανέναν άλλο λαό ή ακόμα απ' όλους μαζί τους λαούς. Πάνω από 900 (800 είναι γνωστά), θέατρα δημιούργησαν οι Έλληνες για να εκπολιτίσουν τους βαρβάρους, ώστε ως πολιτισμένοι πλέον, όχι μόνο δεν θα επετίθεντο εναντίον των Ελλήνων, αλλά θα διατηρούσαν και θα προστάτευαν τον πολιτισμό τους και βέβαια, γιατί όχι, θα δημιουργούσαν και οι ίδιοι δικό τους, ανθρωπιστικό πολιτισμό!

Οι Έλληνες στον δεύτερο αυτό σκοπό, του εκπολιτισμού, δυστυχώς "απέτυχαν". Η αποτυχία δεν οφείλετο σε δικό τους λάθος. Οι βάρβαροι της Ανατολής, ιστορικά, είχαν σουμμεριακή καταγωγή και επιρροή. Οι Σουμέριοι παρ' όλη την αξιόλογη προσπάθεια σε ωρισμένες επιστήμες όπως την άρδευση (συστήματα αρδεύσεως των ποταμών Τίγρη και Ευφράτη - ελληνικές ονομασίες)... την αστρονομία και τα μαθηματικά, ποτέ δεν κατόρθωσαν να ξεφύγουν από τα ανστηρά θρησκευτικά ιερατεία, τα οποία, για να κρατούν τους λαούς υπό τον έλεγχό τους, επέ-

βαλαν τις ανθρωποθυσίες, την μαγεία, τον ευνουχισμό (που αργότερα πολλοί λαοί τον ετήρησαν μέχρι σήμερα, κάνοντας περιτομή λχ. οι Εβραίοι στα αρσενικά παιδιά την όγδοη ημέρα μετά την γέννηση! Οι Μουσουλμάνοι περιτέμνουν γύρω στα 10 χρόνια της ηλικίας τα αρσενικά παιδιά και στα θηλυκά επιβάλλουν κλειτοριδεκτομή). Επομένως οι βάρβαροι δεν ήσαν πνευματικά έτοιμοι να δεχθούν "ψυχολογικές" επεμβάσεις αυτογνωσίας. Αφ' ε-

τέρου ο πόνος ήταν πολύ μεγάλος για να μπορεί να βιωθεί και να καθαρευθεί. Η "αποτυχία" των Ελλήνων στο εκπολιτιστικό εγχείρημα οφείλετο στην αδυναμία και ανεπάρκεια των ανθρώπων των λαών αυτών, θυμάτων των αδίστακτων ιερατείων τους. Όμως ήταν τόσο μεγάλη η δύναμη του Ελληνικού πνεύματος και οι επιδράσεις στο πολιτιστικό επίπεδο ώστε (μετά το θάνατο του Αλεξάνδρου) για αιώνες ο ελληνικός πολιτισμός να δεσπόζει σε όλον τον τότε γνωστό κόσμο. Οι επιδράσεις αυτής της εποχής (της Ελληνιστικής) θα καθορίσουν την πορεία του πνεύματος ολοκλήρου της ανθρωπότητας μέχρι σήμερα...

Κάνοντας μία παρένθεση επικαλούμαι μέσα από πολλούς ευρωπαίους που αναφέρθηκαν στους Έλληνες, μόνο δυο: "Ο,τι υπάρχει στην πνευματική ζωή μας, το οφείλουμε στους Έλληνες" (Oscar Wild). "Είμαστε όλοι Έλληνες" (Shelley).

Ευχριστώ για την φιλοξενία και δημοσίευση

**Θωμάς Καλλίδης
Chester Hill NSW**

Διπλή υποκρισία

Απόψε κοντά μου γυρνούσες
ζήτησες κοντά να ξαναζήσεις
της νιότης στιγμές ζητούσες
ένα συνγάμη να ζητήσεις

Το φεγγάρι πρόβαλλε αργά
νωρίς τα νυχτοπούλια
μονάχη, θωρούσα την ακρογιαλιά
στις γλάστρες μαραμένα τα γιούλια

Αναφτό κρατούσα το κοιμητήρι
την Παναγιά κοντά μου
βάζοντας λάδι στο ποτήρι
γλυκά ζύγωναν τα ονειρά μου

Μου θύμισες το πικρό παρελθόν
λίγο πριν να σε γνωρίσω
έναν πονεμένο καιρό
πριν μονάχος ξαναζήσω

Αργά ζύγωνε η αυγή

το χέρι πάνω στη καρδιά
άνοστη ένιωθα τη ζωή
κρατώντας της νιότης τα φτερά

Έφυγες
δεν είπες ένα αντίο
ταπεινωμένη στο ψέμα
έκλεισες της ζωής το βιβλίο
όλα κατρακύλησαν στο ρέμμα

Άτυχη και κουρασμένη η ζωή
θολό τα σαρώνει ποτάμι
άκλειστη μένει η πληγή
ίσως ο τάφος τη γειάνει

Βαριά νιώθω τα βήματά μου
στην διπλή υποκρισία
αντίο είπε η χαρά μου
χάνοντας την ερωτική manía

Ευχαριστώ, Ι.Γ. Βασιλείου